

[Weikop.]

prægede ungdomsskole og den 2-årige ungdomsskole for de unge mellem 14 og 18 år, har kommunerne først pligt til at oprette dem, efter at undervisningsministeren har truffet bestemmelse herom. Jeg forstår det sådan, at dette er blevet indsat under hensyn til, at denne lovgivning ikke skal blive ført hovedkulds ud i livet.

Jeg har taget ordet i dag for at henstille til den højtærede undervisningsminister til sin tid at overveje dette meget nøje, sådan at man ikke i så henseende risikerer noget. Det er jo åbenbart, at forholdene ude i landet kan være vidt forskellige. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg mest tænker på København, men jeg går ud fra, at man har lov til at tale på Københavns vegne her i tinget, når man er valgt i København. For Københavns vedkommende — det ved jeg ganske nøje — er det et meget mere vidtgående og omfattende arbejde at få denne skoleundervisning tilrettelagt, end det måske er mange andre steder. Derfor skal min henstilling være den, at man ikke går for hurtigt frem. Det allertidligste det vil være muligt at gennemføre ordningen, ville være i 1961-62. Jeg henstiller som sagt til den højtærede undervisningsminister at tage dette med i sine overvejelser, når ministeren skal træffe afgørelse om tidspunktet for undervisningens indførelse.

I øvrigt er jeg enig i de betragtninger, det ærede medlem hr. Ninn-Hansen har fremsat i dag. Jeg kan måske udtale en lille beklagelse af, at man ikke for Københavns vedkommende har forenklet udvalgene; det ville have været mere tilfredsstillende for København. Ganske vist har man ikke udbygget ordningen, så den er blevet vanskeligere, men man kører jo videre med den gamle ordning, og det synes jeg egentlig ikke er særlig hensigtsmæssigt. I virkeligheden er det sådan, at det nærmest er til besvær for de mennesker, der sidder i ungdomsnævnet, når de skal møde op i Københavns skoledirektion og tage stilling til det samme, som de allerede én gang har taget stilling til. Men sådan bestemmes det nu engang i lovforslaget, og på falderbet er der formentlig ikke nogen mulighed for at få dette ændret. Jeg skal derfor henholde mig til, hvad mit partis ordfører har sagt i denne sag.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg takker udvalget for det meget saglige og dygtige arbejde, der er udført. Jeg havde meget gerne set en enstemmig indstilling fra udvalget, men det lykkedes altså ikke helt. Jeg håber dog, at vi til sidst alle kan samles om lovforslagets gennemførelse.

Jeg vil gerne svare på et par enkelte spørgsmål, som har været drøftet, og tage et par af de hovedspørgsmål op, der ikke blev enighed om i udvalget.

Mindretallet har stillet forslag om, at der kan afkræves elever i aftenskolen, der ved skoleårets begyndelse er fyldt 18 år, et gebyr på 50 øre pr. undervisningstime. Den del af timelønnen, der udredes af staten og skolefondens, nedsættes med det beløb, der således kan afkræves eleverne, selv om afkrævningen ikke finder sted. Der er altså efter forslaget ikke pligt til at afkræve eleverne disse 50 øre pr. time, men beløbet skal komme til afkortning i statens og skolefondens udgifter til lærerløn. Jeg kan imidlertid ikke se, hvor de 50 øre skal komme fra, hvis de ikke afkræves eleverne, og det vil altså i realiteten sige, at der skal betales for undervisningen i aftenskolen.

Dengang vi havde disse lovforslag til første behandling, gav jeg udtryk for mine store betænkeligheder ved venstres og de konservatives lovforslag, og jeg skal ikke gentage alle de grunde, der er til at opretholde den gratis undervisning i aftenskolen. De ærede medlemmer hr. Justesen og hr. Ninn-Hansen fremhævede, at betaling eller ikke betaling for dem var et principielt spørgsmål. Det er da for så vidt et nyt princip; hidtil har de været enige med os andre i, at undervisningen skulle være gratis, og jeg kan ikke rigtig forstå, hvorfor det er så vigtigt, at dette nye princip gennemføres lige netop nu.

Jeg finder det imidlertid ikke urimeligt, at der afkræves alle elever i aftenskolen et mindre indskrivningsgebyr, der anvendes til administration og til formål som f. eks. indkaldelse af fremmede foredragsholdere, hvorved man tilsigter at give eleverne større udbytte af undervisningen, end de ellers ville få. Indskrivningsgebyret skal derimod ikke fragå det offentlige udgifter til den almindelige lærerløn og skal ikke som hidtil bruges til udflygter o. lign. Den slags ud-